

Nr 46

Av herr Lundmark, om höjd övre gräns för lån ur kronotorparnas inventarielånefond.

(Lika lydande med motion nr 39 i Första kammaren)

Vid 1943 års riksdag blev villkoren för domänstyrelsens upplåtelse av kronotorp föremål för en genomgripande reformering. Förutom nya och generösare villkor i fråga om grundförbättringar och underhåll av torpen blev det möjligt för den nytillträdande kronotorparen att på förmånliga villkor erhålla lån för anskaffande av nödiga jordbruksinventarier såsom djur, redskap, utsäde och dylikt (SFS 532/1943 och 336/1950). Dessa inventarielån har också kommit arrendatorer å norrländska fjällägenheter samt i förekommande fall lappar med lägenheter å kronomark till del (SFS 267/1947 och 337/1950 resp. 484/1941 och 338/1950).

Inventarielånen var först maximerade till 1 500 kr. per låntagare men höjdes 1950 till 3 000 kr., vilket belopp alltjämt gäller som övre gräns.

Även om en snabbt pågående nedläggning av kronotorp och lägenheter minskat efterfrågan av dessa lån, är de icke mindre betydelsefulla för de fall som förekommer med nytillträdande arrendatorer. Ofta sker sådant tillträde samtidigt med bosättning, varför ev. egna besparingar i första hand får användas till utrustning av hemmet. Värdet av inventarielånen har dock minskat i takt med stigande priser och fallande penningvärde, varför desamma icke längre kan anses fylla sitt syfte. Det är därför angeläget att lånebestämmelserna revideras på sådant sätt att värdet av denna stödform återställs, vilket torde bli fallet om lånens övre gräns höjes till 6 000 kr. Någon vidare ändring av bestämmelserna synes icke erfordras, ej heller någon förstärkning av kronotorparnas inventarielånefond.

Med hänvisning till det anförda får jag hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om sådan ändring i bestämmelserna för lån ur kronotorparnas inventarielånefond att lånets övre gräns får uppgå till 6 000 kr.

Stockholm den 19 januari 1965

Gunnar Lundmark